

" வைர விழா ஆண்டை பற்றுதலில் இருந்து விடுபட்ட ஆண்டாகக் கொண்டாடுங்கள் என்பது தான் பாப்தாதாவின் விருப்பம் "

இன்று பாப்தாதா எப்பொழுதும் உள்ளப்பூர்வமாக தந்தையின் நினைவில் இருக்கக்கூடிய தன்னுடைய அன்பிற்குரிய சகயோகி குழந்தைகளை சந்திப்பதற்காக வந்திருக்கிறார். குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு அன்பு இருக்கிறதோ அந்த அளவே தந்தைக்கும் குழந்தைகளின் மேல் அன்பு இருக்கிறது. தந்தை அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஒரே சமமாக அதிக அன்பைக் கொடுக்கிறார். ஆனால் குழந்தைகள் அவரவர்களின் சக்திக்கு ஏற்றபடி அன்பை தாரணை செய்கிறார்கள். எனவே தந்தைக்கும் வரிசைக்கிரமமாக அன்பு நினைவுகள் என்று கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் தந்தை அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் உள்ளப்பூர்வமான மிக உயர்ந்த அன்பை அமிர்தவேளையிலிருந்தே கொடுக்கிறார். எனவே அமிர்தவேளையை விசேஷமாக குழந்தைகளுக்காக மட்டும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அமிர்தவேளை முழு நாளின் தொடக்க நேரம் ஆகும். ஆக எந்தக் குழந்தைகள் தொடக்க நேரத்தில் தந்தையின் அன்பை உள்ளத்தில் தாரணை செய்து விடுகிறார்கள் என்றால் உள்ளத்தில் பரமாத்மாவின் அன்பு உள்ளடங்கி இருக்கும் காரணத்தினால் வேறு எந்த அன்பும் தன் பக்கம் ஈர்ப்பதில்லை. ஒருவேளை தன்னுடைய நிலைக்கேற்றபடி முழுமையாக உள்ளத்தை நிரப்பி, தந்தையின் அன்பை உள்ளத்தில் தாரணை செய்யவில்லை, கொஞ்சமாவது காலியாக உள்ளது, அரைகுறையாக எடுத்திருக்கிறார் என்றால் உள்ளத்தில் இடம் இருக்கும் காரணத்தினால் மாயா விதவிதமான அனேக அன்பின் ரூபத்தில் மனிதர்கள் மேலும் வைபவங்கள் ஆகிய இரண்டு ரூபங்களிலும் அந்த அன்பு தன் பக்கம் ஈர்த்து விடுகிறது.

எங்களிடம் இதுவரையிலும் மாயா ஏன் வருகிறது என்று சில குழந்தைகள் பாப்தாதாவிடம் கூறுகிறார்கள். எப்பொழுது மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான் ஆகிவிட்டீர்கள் என்றால் மாயா வருவதற்கான கேள்வியே எழாது. ஆனால் என்ன காரணம் என்றால் ஆதிகாலத்தில் அமிர்தவேளையில் தன்னுடைய உள்ளத்தில் பரமாத்மாவின் அன்பை சம்பூர்ண ரூபத்தில் தாரணை செய்வதில்லை. ஒருவேளை ஏதாவது ஒன்று பாதி நிரம்பியிருக்கிறது, கொஞ்சம் காலியாக இருக்கிறது என்றாலும் ஸ்திரமாக இருக்காது, ஆட்டம் காணும் இல்லையா. அமிர்தவேளையில் எழுந்திருக்கவும் செய்கிறீர்கள், அமரவும் செய்கிறீர்கள், நன்றாக யோகா செய்ய வேண்டும் என்ற லட்சியமும் இருக்கிறது, மேலும் ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று கூறவும் செய்கிறீர்கள்... இதை உள்ளத்தில் இருந்து கூறுகிறீர்களா அல்லது வாயளவில் கூறுகிறீர்களா? உள்ளப்பூர்வமாக கூறினீர்கள் என்றால் உள்ளத்தில் வேறு கவர்ச்சிக் கான காரணம் என்ன? அவசியம் மனிதர்கள் அல்லது வைபவங்கள் பக்கம் அன்பு செல்கிறது, அதனால் தான் தன் பக்கம் ஈர்க்கிறது. உள்ளத்தில் பரமாத்மாவின் அன்பு முழுமையாக நிரம்பியிருப்பதாக இருப்பதில்லை. நீங்களே யோசியுங்கள், ஒருவேளை உங்களுக்கு ஒரு கையில் யாராவது வைரம் கொடுக்கிறார் மற்றும் இன்னொரு கையில் மண் உருண்டையை கொடுக்கிறார் என்றால் உங்களுடைய ஈர்ப்பு எங்கே செல்லும். வைரத்தில் செல்லுமா, மண்ணின் பக்கம் செல்லுமா? மண்ணோடு விளையாடுவது கூட பிடித்திருக்கிறது தான் இல்லையா! வீணான எண்ணம் இது கூட என்னவாக இருக்கிறது? வைரமா அல்லது மண்ணா? மண்ணோடோ விளையாடுகிறீர்கள் தான் இல்லையா! பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது அதனால் தானோ? மனிதர் கூட என்ன? மண் தான் இல்லையா. மண் மண்ணோடு கலந்து விடுகிறது. முகத்தினாலோ, ஏதாவது விசேஷத்தினாலோ, ஏதாவது குணத்தினாலோ பார்ப்பதற்கு உங்களுக்கு மிக அழகாகத் தென்படும். ஆனால் எனக்கு எந்த பற்றுதலும் இல்லை, அன்பும் இல்லை, ஆனால் இவருடைய இந்த குணம் மிக நன்றாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி குணத்தின் பிரபாவம் கொஞ்சம் ஏற்பட்டு விடுகிறது அல்லது இவரிடம் சேவையின் விசேஷத்தன்மை மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் சேவையின் விசேஷத்தின் காரணமாக கொஞ்சம் அன்பு இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். வார்த்தையில் சொல்ல மாட்டார்கள், ஆனால் விசேஷமாக ஏதாவது மனிதரின் பக்கம் அல்லது வைபவத்தின் பக்கம் அடிக்கடி எண்ணமும் செல்கின்றது நடந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும்! இதுவும் ஈர்க்கப்படுவது தான். அந்த மனிதருக்கு சேவையின் விசேஷத்தைக் கொடுத்தது யார்? அந்த மனிதரா அல்லது தந்தை அளிக்கிறாரா? யார் கொடுக்கிறார்? அந்த மனிதர் மிக நல்லவர், நல்லவர், அது சரி தான், ஆனால் எப்பொழுது ஏதாவது விசேஷத்தை பார்க்கிறீர்கள், குணத்தை

பார்க்கிறீர்கள், சேவையை பார்க்கிறீர்கள் என்றால் வள்ளலை (பாபாவை) மறக்காதீர்கள். இந்த மனிதர் கூட பெறுபவரேயன்றி வள்ளல் அல்ல. தந்தையின் குழந்தையாக ஆகாமல் அந்த மனிதரின் இந்த சேவையின் குணம் அல்லது விசேஷத்தன்மை வர முடியுமா? அல்லது அந்த விசேஷத்தை அஞ்ஞான காலத்திலிருந்தே கொண்டு வந்திருக்கிறாரா? ஈஸ்வரிய சேவையின் விசேஷத்தன்மை அஞ்ஞான காலத்தில் இருக்க முடியாது. ஒருவேளை அஞ்ஞானத்தில் கூட ஏதாவது விசேஷம் அல்லது குணம் இருக்கிறது என்றால் கூட ஞானத்திற்கு வந்த பிறகு அந்த குணத்தில் மற்றும் விசேஷத்தில் ஞானம் நிரப்பப்படவில்லை என்றால் அந்த விசேஷத்தன்மை மற்றும் குணம், ஞான மார்க்கத்திற்கு பிறகு இவ்வளவு சேவை செய்ய முடியாது. இயற்கையான குணத்தில் கூட ஞானத்தை நிரப்பத்தான் வேண்டும். அப்படி ஞானத்தை நிரப்புவர் யார்? தந்தை. அப்படியானால் யார் கொடுத்த பரிசு ஆனது?, வள்ளல் யார்? அப்படியானால் உங்களுக்கு பெறுபவர் பிடித்திருக்கிறதா அல்லது கொடுப்பவர் வள்ளல் பிடித்திருக்கிறதா? அப்படியானால் பெறுபவரின் பின்னால் ஏன் ஓடுகிறீர்கள்?

தந்தையின் எதிரில் அல்லது தாதிகளின் எதிரில் மிக இனிமையாகக் கூறுகிறார்கள். என்னுடைய பற்று கொஞ்சம் கூட இல்லை, முற்றிலும் இல்லை, சேவை காரணமாக கொஞ்சம் இருக்கிறது என்று கூறுவார்கள். கொஞ்சம் என்று கூறி தன்னை விடுவித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஈடுபாடு குணங்களின் மேலானாலும் அல்லது சேவைக்காக இருந்தாலும் இந்த பற்று இன்று இல்லையென்றாலும் நாளை எங்கு கொண்டு செல்லும்? சிலரையோ இந்த பற்று பழைய உலகம் வரை கூட அழைத்துச் செல்கிறது ஆனால் பெரும்பாண்மையோர் பழைய உலகம் வரை செல்வதில்லை, சிலர் செல்கிறார்கள். பெரும்பாண்மையோருக்கு இந்த விதமான பற்று முயற்சி செய்வதில் அலட்சியத்தன்மையின் பக்கம் கொண்டு செல்கிறது. பிறகு இப்படியோ சிறிது அதிகமாகவே இருக்கிறது. பிறகு தந்தைக்கும் புரிய வைக்க முற்படுகிறார்கள். பாபா நீங்களோ சாகாரத்தில் இல்லை, பிரம்மா பாபாவும் அவ்யக்தமாகி விட்டார், மேலும் நீங்களோ பிந்துவாக ஜோதியாக இருக்கிறீர்கள். நாங்களோ சாகாரத்தில் இருக்கிறோம், இவ்வளவு பெரிய ஆரோக்கியமான உடல் இருக்கிறது, மேலும் உடல் மூலம் அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும், நடக்க வேண்டும் அப்படி நாங்கள் சாகாரத்தில் இருக்கிறோம் மேலும் நீங்கள் ஆகாரம் மற்றும் நிராகாரமாக இருக்கிறீர்கள், எனவே சாகாரத்தில் யாராவது வேண்டும் அல்லவா! நல்லது. அனேகர் வேண்டும் என்பது இல்லையென்றாலும் ஒருவரோ வேண்டும் இல்லையா! ஒருவர் கூட வேண்டாமா! பாருங்கள் பாப்தாதாவோ ஒருவர் வேண்டும் என்று கூறுகிறார். வேண்டாமா? (ஒரு பாபா வேண்டும்) தந்தையோ இருக்கவே இருக்கிறார், ஆனால் பல தடவை மனதில் பல விஷயம் வந்து விடுகிறது, மற்றும் மனம் பாரமாகி விடுகிறது, எதுவரை மனதை லேசாக்கவில்லையோ அதுவரை யோகாவும் செய்ய முடிவதில்லை. பின்பு என்ன செய்வது? அந்த மாதிரி நேரத்தில் என்ன செய்வது என்பது தந்தையின் கேள்வியாகவும் இருக்கிறது. மனம் பாரமாக இருக்கிறது, மேலும் யோகா செய்ய முடியவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? நேர்மாறாகவோ, உள்ளுக்குள்ளேயே பிடிவாதம் பிடிக்கவா? மருத்துவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? ஒருவேளை வயிறு பாரமாகி விடுகிறது என்றால் வாந்தி எடுத்து வெளியேற்றி விட வேண்டுமா அல்லது உள்ளேயே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா? மருத்துவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? வாந்தி எடுக்க வேண்டும் தான் இல்லையா. அப்படி வாந்தி எடுக்க வேண்டும் என்று மருத்துவரும் கூறுகிறார். நல்லது.

இதுவோ உடலின் மருத்துவரின் விஷயமானது. மேலும் நீங்கள் அனைவரும் மனதின் மருத்துவராக இருக்கிறீர்கள். உடலின் மருத்துவர் தன்னுடைய பதிலைக் கூறினார். இப்பொழுது ஒருவேளை மனதில் ஏதாவது குழப்பம் இருக்கிறது என்றால் எங்கு வாந்தி எடுப்பது என்று மனதின் மருத்துவர்கள் நீங்கள் கூறுங்கள். பாபாவின் எதிரில் வாந்தி எடுப்பீர்களா (பாபாவின் அறையில் சென்று வாந்தி எடுக்க வேண்டும்). அறையில் சென்று வாந்தி எடுத்து விட்டு வரவா. யோசியுங்கள். தந்தையின் எதிரில் வாந்தி எடுப்பீர்களா? இல்லை என்றால் எங்கு செல்வீர்கள்? ஏதாவது இடத்தை கூறுங்களேன். அந்த நேரம் யாராவது அவசியம் வேண்டும் என்று பாப்தாதாவோ குழந்தைகள் பக்கம் சார்ந்து கொள்கிறார் (தந்தையிடம் கூறலாமா) ஒருவேளை தந்தை கேட்பதே இல்லை என்றால் என்ன செய்வது? நானோ பாபாவிடம் கூறிவிட்டேன், பாபாவோ கேட்கவேயில்லை, பதிலே தரவில்லை என்று அனேக குழந்தைகளின் புகார் இருக்கிறது. பின்பு என்ன செய்வது? உண்மையில் ஒருவேளை உள்ளத்தில் பரமாத்மாவின் அன்பு, பரமாத்மாவின் சக்திகள், பரமாத்மாவின் ஞானம் முழுமையாக இருக்கிறது, சிறிது கூட காலியில்லை என்றால் ஒருபொழுதும் யார் பக்கமும் ஈர்ப்போ அல்லது அன்போ செல்ல முடியாது.

எனக்கு பற்று இல்லை ஆனால் கொஞ்சம் பிடித்து மட்டும் இருக்கிறது என்று சிலர் கூறுகிறார்கள் என்றால் இதை எந்த வரிசையில் எடுத்துக் கொள்ளலாம்? பற்று இல்லை, நன்றாக உள்ளது என்றால் இதை என்னவென்று கூறுவது? பிடித்திருக்கட்டும், நன்றாகவே இருக்கட்டும் என்று இதற்கு அனுமதி கொடுத்து விடலாமா? பற்று இல்லை, அவரோடு அமர்வது, அவருடன் பேசுவது, அவர் மூலமாக சேவை செய்விப்பது என்ற இது பிடித்தமானதாக இருக்கிறது என்றால் இதற்காக அனுமதி கொடுத்து விடலாமா? யார் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கொடுக்கத் தான் வேண்டும், என்று புரிந்து உள்ளவர்கள் இப்பொழுது சம்பூர்ணமாக ஆகவில்லை, முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம், கொஞ்சம் அனுமதி கொடுக்கத் தான் வேண்டும் என்பவர்களோ கையை உயர்த்துங்கள். இப்பொழுது கையை உயர்த்த மாட்டீர்கள், ஏனென்றால் வெட்கம் வரும் இல்லையா! ஆனால் ஒருவேளை நீங்கள் கொஞ்சம் அனுமதி இருக்க வேண்டும் என்று புரிந்துள்ளீர்கள் என்றால் தாதியிடம் தனிப்பட்டு கடிதம் எழுதி கொடுத்து விடுங்கள். ஐந்து நிமிடம் பேச வேண்டும் என்று சொன்னால் இதற்கோ இன்னும் நேரம் வேண்டும் என்று அந்த மாதிரி கூறாதீர்கள். கடிதம் எழுதி விட்டீர்கள் என்றால் பாப்தாதா அவர்களின் நல்ல குழுவை கூட்டுவார். இன்னும் நன்றாகி விடும் அல்லவா? இப்பொழுது அனைவரும் வேண்டாம் என்று கூறுகிறார்கள், அனைவரின் வீடியோ எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, ஒருவேளை வேண்டாம் என்று கூறி பின்பு செய்தீர்கள் என்றால் பின்பு நீங்கள் வேண்டாம் என்று கூறினீர்கள், பிறகு ஏன் செய்தீர்கள் என்ற கேசு அனுப்பி வைக்கப்படும். அனுப்பி வைக்கப்படுமா அல்லது பாதுகாப்பாக இருப்பீர்களா? உறுதியாகவா அல்லது கொஞ்சம் கொஞ்சம் உறுதியற்ற நிலை, கொஞ்சம் கொஞ்சம் உறுதியான நிலையா?

இந்த சீசன் வைர விழாவை தொடக்குவதாக இருக்கிறது என்றால் இந்த சீசனில் நீங்களோ மாநாடுகள், சொற்பொழிவுகள் மற்றும் மேளாக்களின் அதிக நிகழ்ச்சிகள் செய்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் பாப்தாதா விசேஷமாக இந்த வைர விழாவில் ஒரு நிகழ்ச்சியை செய்ய விரும்புகிறார், அதற்கு தயாராக இருக்கிறீர்களா?

இந்த வைரவிழாவில் எந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தாலும் இரண்டு வருடக் குழந்தையாக இருந்தாலும், 60 வருடக் குழந்தையாக இருந்தாலும், 2 மாத குழந்தையாக இருந்தாலும், டீச்சரோ, மாணவர்களோ, சமர்ப்பணமானவர்களோ அல்லது இல்லறத்தில் இருப்பவர்களோ அனைவரும் இந்த பவள விழா ஆண்டில் தூய்மை மூலமாக நாங்கள் இயற்கையையும் தூய்மையாக்குவோம் என்ற சவாலை தந்தையுடன் சேர்ந்து நீங்கள் அனைவருமே எடுத்திருக்கிறீர்கள். இது எண்ணம் மட்டும் தானா அல்லது இதை தந்தைதான் செய்ய வேண்டுமா? தந்தைக்கு துணையாக இருக்கிறீர்களா? கொஞ்சம் கையை மட்டும் உயர்த்தி விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக செய்கிறார்கள். அந்த மாதிரி செய்யாதீர்கள். ஆக முழு உலகத்தில் ஒவ்வொரு குழந்தையும் பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகட்டும். என்று பாப்தாதா விரும்புகின்றார் சாதனங்களின் மேலும், மனிதர்கள் மேலுள்ள பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகட்டும். சாதனங்களிடத்திலும் பற்றுதல் வேண்டாம், உபயோகப்படுத்துவது என்பது வேறு விஷயம் ஆகும். மற்றும் பற்றுதல் என்பது வேறு விஷயம் ஆகும். ஆக பாப்தாதா பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்ட ஆண்டாக கொண்டாட விரும்புகிறார். இந்த நிகழ்ச்சியை செய்ய விரும்புகிறார். இந்த நிகழ்ச்சியில் நீங்கள் அனைவரும் துணையாக இருப்பீர்களா? இந்தக் காரணமாகிவிட்டது என்று பின்போ கூறமாட்டீர்களே! என்ன காரணமாக இருந்தாலும், இமயமலை கூட வந்து விழுந்தாலும் நீங்கள் அந்த இமயமலையை விட்டும் கூட விலகி வந்து விடுங்கள். இவ்வளவு தைரியம் இருக்கிறதா? முதலில் டீச்சர்கள் சொல்லுங்கள். நம்முடைய டீச்சர்களுக்கு பாப்தாதா கூறுகிறார் என்று மாணவர்கள் குஷியடைகிறார்கள். மேலும் டீச்சர்களோ சகயோகத்திற்காக எப்பொழுதுமே உதவி செய்பவர்களாக இருக்கவே இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் வரும் நாட்களில் இன்றைய உலகத்தில் யார் தன்னைத் தானே தர்ம ஆத்மா, மகான் ஆத்மா என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள், அவர்களுடைய தூய்மையின் அஸ்திவாரம் கூட ஆட்டம் காணும். மேலும் அந்த மாதிரி நேரத்தில் தொடக்கத்தில் எப்பொழுது பிரம்மா பாபா நிமித்தமானவராக ஆனார் என்றால் நிந்தனை எக்காரணத்திற்கான விஷயமாக இருந்தது? தூய்மையின் காரணம் தான் இல்லையா. இல்லை என்றால் வயதில் பெரியவர்கள் ஒருவருக்குக் கூட பிரம்மா பாபாவுடைய கடந்த கால வாழ்க்கையில் ஏதாவது தவறை சுட்டிக் காண்பிப்பதற்கு தைரியம் இருந்ததில்லை. அந்த மாதிரி பெர்சனாலிட்டி (தனித்தன்மை) உடையவராக இருந்தார். ஆனால் தூய்மையின் காரணமாக அனைவரிடமிருந்தும் வசை பெற வேண்டியதாக இருந்தது. மேலும் இந்த பரமாத்மா ஞானத்தின் புதுமையே தூய்மை தான். நெருப்பும் பஞ்சும் சேர்ந்திருந்தாலும் உடனே நெருப்பு பிடிக்க முடியாது என்று கூறுகிறீர்கள் இல்லையா?

இது ஒரு சவால் தான் இல்லையா? யார் தம்பதிகளாக இருக்கிறீர்களோ அவர்கள் கையை உயர்த்துங்கள். உங்கள் அனைத்து தம்பதியர்களுக்கும் இது சவாலா அல்லது கொஞ்சம் கொஞ்சம் நெருப்பு பிடிக்கும், பின்பு அனைத்து விடுவீர்களா? உலகத்திற்கே சவால் தான் இல்லையா? முழு உலகத்திலுமே தூய்மையின்றி யோகம் நிறைந்த ஆத்மாவாக, ஞான சொருப ஆத்மாவாக ஆகவே முடியாது என்று சொற்பொழிவில் நீங்கள் முழு உலகத்திற்கும் கூறுகிறீர்கள் இல்லையா? இது உங்கள் அனைவரின் சவால் தான் இல்லையா? எந்த தம்பதியினர் இது என்னுடைய சவால் என்று நினைக்கிறீர்களோ அவர்கள் கையை உயர்த்துங்கள். நல்லது. ஒரே குரூப்பில் இருவர் சேர்ந்து வந்திருப்பது அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் வைர விழாவில் என்ன செய்வீர்கள்? பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டவர். கோபத்திலிருந்து விடுபட்டவராக ஆகிவிட்டீர்கள் அல்லவா? கொஞ்சம் கொஞ்சம் கோபத்தை அனேகரிடம் பாப்தாதாவும் பார்த்தார். ஆனால் இந்த தடவை அந்த கொஞ்சத்தையும் விட்டு விட்டார்கள். இருந்தாலும் வெளிநாட்டிலும், பாரதத்திலும் யார் கவனம் வைத்து சம்பூர்ண ரூபத்தில் கோபத்திலிருந்து விடுபட்ட வாழ்க்கையை நடைமுறையில் அனுபவம் செய்தார்கள், செய்து காண்பித்தார்கள், அவர்கள் அனைவருக்கும் பாப்தாதா பலகோடி மடங்கையும் விட அதிகமாக வாழ்த்துக்கள் கொடுக்கிறார். ஏனென்றால் வெளி நாட்டினருக்கும், பாரத தேசத்தினருக்கும் இந்த நேரம் அனைவரின் புத்தி என்ற தொலைபேசி இங்கு மதுபன்னில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அனைவரின் கனெக்ஷன் (இணைப்பு) மதுபன்னில் இருக்கிறது. யார் நல்ல விதத்தில் உறுதியான எண்ணம் செய்தார்களோ அவர்களுக்கு பாப்தாதாவிடமிருந்து விசேஷமாக அதிகப்படியான உதவியும் கிடைத்தது என்ற இதை அனைவரும் அனுபவம் செய்திருந்திருப்பீர்கள். ஒரு வருடமோ கோபத்தை அழித்து விட்டோம் இப்பொழுதோ எப்படி வேண்டுமென்றாலும் இருக்கலாம் என்று அப்படி நினைக்காதீர்கள். ஒருவேளை முழுமையாக பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டதை அனுபவம் செய்தீர்கள் என்றால் தானாகவே கோபத்திலிருந்து விடுபட்டவராகவும் ஆகிவிடுவீர்கள். கோபமும் ஏன் வருகிறது? எந்த விஷயத்தை, எந்த பொருளை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ மேலும் அது நிறைவேறவில்லை அல்லது கிடைக்கவில்லை என்றால் கோபம் வருகிறது அல்லவா? உங்களுடைய எண்ணம் அது சரியானதாக இருந்தாலும் அல்லது தவறானதாக இருந்தாலும் எப்பொழுது நிறைவேறவில்லையோ அப்பொழுது கோபம் வருகிறது. உதாரணமாக மாநாடு நடக்கிறது, நிகழ்ச்சி நடக்கிறது அதில் என்னுடைய பங்கும் வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். எங்களுக்கும் எப்பொழுது வாய்ப்பு கிடைக்கும்? உங்களுடைய விருப்பம் இருக்கிறது மேலும் நீங்கள் சமிக்ஞையும் செய்கிறீர்கள் ஆனால் உங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்றால் அந்த நேரம் சிடுசிடுப்பு வருகிறது அல்லது வருவதில்லையா? மிகப்பெரிய கோபம் வராவிட்டாலும் ஆனால் யார் வேண்டாம் என்று கூறினாரோ அவரைப் பற்றி வீணான எண்ணமும் வரும் இல்லையா? அப்படியானால் இது தூய்மை இல்லை தானே. தன்னைத் தானே சேவைக்கு ஆஃபர் செய்வது, கருத்துக்கள் கூறுவது, இதைப் பொறுத்தளவில் முழு சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஆனால் கருத்துக்கு பின்னால் அந்தக் கருத்தை ஆசையின் ரூபத்தில் மாற்றம் செய்யாதீர்கள். எப்பொழுது எண்ணம் ஆசையின் ரூபத்தில் மாறுகிறதோ அப்பொழுது சிடுசிடுப்பும் வருகிறது, வாய் மூலம் கோபமும் ஏற்படுகிறது மற்றும் கைகளும் நீளுகிறது. கைகள் நீளுவது இது மிகப்பெரிய கோபம் ஆகும். ஆனால் சுயநலம் இல்லாதவராகி கருத்தை கொடுங்கள். நான் கூறினேன் என்றால் நடக்க வேண்டும் என்று சுயநலம் வைத்து செய்யாதீர்கள். ஆஃபர் செய்யுங்கள், அதிலொன்றும் தவறில்லை. ஆனால் ஏன், என்ன என்பதில் செல்லாதீர்கள். இல்லையென்றால் பொறாமை, வெறுப்பு இந்த ஒவ்வொரு கூட்டாளிகளும் வருகிறார்கள் எனவே ஒருவேளை தூய்மையின் நியமத்தை உறுதியாக்கினீர்கள், பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகிவிட்டீர்கள் என்றால் நான் சொன்னது நடக்கத் தான் வேண்டும் என்ற இந்தப் பற்றுதலும் வைக்கக் கூடாது. நடக்கத் தான் வேண்டும் என்று அப்படியும் இருக்கக் கூடாது. ஆஃபர் செய்தீர்கள் இது சரி தான். உங்களுடைய சுயநலமற்ற ஆஃபர் வெகுவிரைவில் சென்றடையும். சுயநலம் மற்றும் பொறாமையின் வசமாகி செய்யப்படும் ஆஃபர் இன்னும் கோபத்தை உருவாக்கும். அப்படியானால் டீச்சர்கள் என்ன செய்வீர்கள். 100 சதவிகிதம் பற்றுதலிலிருந்து விடுபட்டவராக ஆவீர்களா? ஆம் அல்லது இல்லை என்று கூறுங்கள். வெளிநாட்டினர் சரி என்று கூறுங்கள். நல்லது.

**வரதானம் - எப்பொழுதும் பாபாவை உடனிருப்பவராக நினைத்து துணையின் அனுபவம்
செய்யக்கூடிய இணைந்த ரூபமுடையவர் ஆகுக.**

எப்பொழுதெல்லாம் குழந்தைகள் அன்போடு தந்தையை நினைவு செய்கிறார்கள் என்றால் அருகாமையின் மற்றும் துணையின் அனுபவம் செய்கிறார்கள். உள்ளப்பூர்வமாக பாபா என்று கூறினார்கள். என்றால் உள்ளத்தை கொள்ளை கொண்டவர் வந்து விடுகிறார். எனவே தான் ஹஜூர், ஹாஜிர் (இறைவன் எதிரில் இருக்கிறார்) என்று கூறுகிறார்கள். ஹாஜிரா ஹாஜூர் (எப்பொழுதும் உடன் இருப்பவர்) அன்பின் விதியினால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொருவரிடமும் பாபா ஆஜராகிவிடுகிறார், அனுபவம் செய்தவர்கள் தான் இந்த அனுபவத்தை தெரிந்திருக்கிறார்கள். செய்பவர் செய்விப்பவர் என்ற மகிமை இருக்கிறது என்றால் செய்பவர் மற்றும் செய்விப்பவர் இணைந்து விட்டார். அந்த மாதிரி இணைந்த ரூபமுடையவர்கள் எப்பொழுதும் தந்தையின் துணையை அனுபவம் செய்கிறார்கள்.

**கலோகன் - மனதை எப்பொழுதும் ஆன்மீக மகிழ்ச்சியில் வைப்பது இது தான் வாழ்க்கை
வாழ்வதற்கான கலை ஆகும்.**